

ningsmæssigt set lovlige Veje i den Forstand, at Folketinget ikke bliver nødt til at betragte de af den højtærede Minister foretagne Skridt som administrative Ovgreb. For øvrigt nærer jeg ikke nogen Tvivl eller Mistanke paa dette Punkt. Naar der altsaa fremkommer fra Ministerens Side Forslag i den Retning, er det meget muligt, at disse Forslag her i Tinget ville møde større Sympati end dette gamle Forslag om Handelsdepartementet.

Den højtærede Minister sagde dernæst, at man ikke i al Almindelighed kan opstille den Regel, at Flertallet altid har Uret og Mindretallet Ret. Ja, hvis jeg havde fremført en saadan Paastand, fortjente jeg ikke at staa inden for Demokratiet, saa skulde jeg for lang Tid siden have slaaet mig til Mindretallet her i Tinget. Men jeg har anført min Særstilling som et Bevis paa, at der gives Undtagelser fra den almindelige Regel, at Flertallet som oftest vil have Ret, medens Mindretallet maa finde sig i at rette sig efter Flertallet, indtil det har opnaaet selv at skabe et Flertal for sin Anskuelse. En Agitation i denne Retning bør altid staa Mindretallet aaben. Altsaa jeg vil paa det bestemteste afvise den Misforstaaelse, at jeg skulde have udtalt mig i Favør af et Mindretalsregimente i Modsætning til et Flertalsregimente. Jeg har udtalt før, og jeg tror, at jeg har gjort det meget klart, at det, jeg anbefalede, var netop, at Handelsstanden skulde følge den Vej, den selv har foreslaaet, nemlig at skabe sig en udvidet Repræsentation, gennem hvilken den paa en fyldigere Maade end hidtil kan optræde lige over for Regeringen og Lovgivningsmagten. Den højtærede Minister sagde, at Grosserersocietetet nok var en Levning fra Fortiden, men at ikke altid det, vi arvede fra Fortiden, var daarligt. Denne Udtalelse kan jeg fuldt ud slutte mig til. Der er meget af det, vi have fra Fortiden, som jeg sætter ganske overordentlig stor Pris paa. Men deraf følger ikke, at man skal godkende alle Levninger fra Fortiden. Jeg mener, at jeg her paa Omraadet for Handelsstandens Ønsker har paapeget noget, som man med god Berettigelse kan gøre en Del Indvendinger imod.

Under Næringslovens Behandling viste det sig Gang efter Gang, at man saa og søgte tilbage mod gamle Lavsidealere. Det er den samme Tendens, som har gjort sig gældende inden for Handelsstanden med Hensyn til Ønsket om at faa et Regeringskontor med ny Embedsmænd, der skal tage sig af Handelssager.

Den højtærede Minister omtalte Stillingen i de forenede Stater. Ja, i de forenede Stater er det saaledes, at ingen Minister i det hele taget har Lov til at tage Ordet i de lovgivende Forsamlinger; Ministrene have end ikke Lov til at fremsætte et Lovforslag; det er noget, som Repræsentationen besørger. Ministrene varetage den administrative Del af Opgaverne, men de gribe aldeles ikke direkte ind i Lovgivningen. Med Hensyn til de tyske Handelskamre er det en Kendsgerning, som de fleste Medlemmer ville være vidende om, at den Gang man i Tyskland gik over til det protektionistiske System under Bismarcks Regimente, blev der nedlagt fra mange tyske Handelskamre, særlig fra Handelskamrene ved Østersøen og i Fristæderne, en Protest mod den protektionistiske Politik. Hvorledes tog man saa Hensyn til Handelsstandens Ønsker i Tyskland, hvor man var saa lykkelig at have en Handelsminister? Man gav Handelskamrene simpelthen Ordre til at tage Protesterne tilbage og skrive nogle pæne Rapporter, som passede med Ordren fra Ministeren. Det er ikke noget heldigt Eksempel til Efterfølgelse for os her i Danmark. Saa udtalte den højtærede Indenrigsminister, at de gamle Ministre i forrige Aarhundrede vare ganske overordentlig heldig stillede. Det var de ganske vist, for saavidt de kunde gøre, hvad de vilde, men uheldigvis havde de altid en tom Kasse og et uhyre stort Underskud i Statshusholdningens Driftsbalance.

Det ærede Medlem for Sønderø (R. Chr. Sørensen) omtalte Ejendommenes Værdistigning i Sverige. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal men kun oplyse om, at samtidig med, at disse Ejendommenes Prisstigninger bleve fremdragneovre i Sverige og citerede her i Danmark, skrev „Stockholms Dagblad“ nogle Artikler, der oplyste om, at denne Stigning særlig havde fundet Sted i de Egne, hvor Skovdriften, Skovbruget, er Hovedsagen for Sveriges Landbrug. Prisen paa Tømmer er gaaet ganske overordentlig i Vejret, og det Landbrug, der har Tømmer salg som Hovederhverv, er altsaa steget i Værdi. Naar der nu er Tale fra det ærede Medlems Side om, at Nationalformuen er gaaet frem i Sverige, saa behøves der næppe nogen videre Paavisning af, at en saadan Paastand i Virkeligheden kan være aldeles uholdbar, selv om Tallene i og for sig ere rigtige. Naar Staten gennem Tolden fordyrer mit Varelager fra 100,000 Kr. til 150,000 Kr. — og det kan